Contributed by Jef Van Der Elst
maandag, 06 juni 2011 -

Welk leven na het IPA?

Op zijn blog op de site van deredactie.be geeft ACV-voorzitter Luc Cortebeeck zijn visie over hoe het sociaal overleg verder moet na het verwerpen van het Interprofessioneel Akkoord door twee van de drie vakbonden en door een meerderheid van de werknemers. En dit onder de titel “Er is leven na het IPA”. Onder een slecht gesternte...

“Niet dat het interprofessioneel akkoord (IPA) voor 2011-2012 echt dood was. Door de goedkeuring van het ACV herleefde het immers in het bemiddelingsvoorstel van de regering, inmiddels op wet gezet. Maar je kon niet anders dan vaststellen dat het overleg in de sectoren voor de cao’s 2011-2012 onder een bijzonder slecht gesternte was gestart”, aldus de heer Cortebeeck.De kunst van het compromis

Verder schrijft hij: “Het is wel wat vroeg voor een globale evaluatie. Maar je kan niet anders dan vaststellen dat het vooralsnog beter gaat dan verwacht. Toch zeker voor de arbeiders. In de meeste grote sectoren zijn akkoorden of ontwerpakkoorden bereikt: bouw, metaal, textiel, confectie, voeding, bewaking, chemie… En in hun kielzog volgen de kleinere sectoren: garages, metaalhandel, houthandel, recuperatie,… Kennelijk is het onderhandelingskader dat voortvloeide uit het ontwerp van interprofessioneel akkoord wel werkbaar. En hebben de sociale partners in de sectoren de kunst van het compromis weten te bewaren, resp. teruggevonden.”Creativiteit

Vervolgens geeft hij een aantal voorbeelden van verwezenlijkingen in sectorale CAO's. Verder roemt hij de creativiteit van de sectorale onderhandelaars die er toch nog in slagen om echte verbeteringen aan te brengen in het kader van deze onderhandelingen. Het leven ná het regeringsvoorstel

Hoe ziet het leven in de bedrijven en sectoren er uit na het bemiddelingsvoorstel van de regering? Voor veel arbeiders en bedienden betekenden de jaren 2009 en 2010 twee jaren van stilstand op het vlak van loonsverhogingen en een belangrijke inlevering door periodes van tijdelijke werkloosheid en zelfs ontslag.

Voor de bedrijven daarentegen begon vanaf 2010 de economie terug aan te trekken. Dit leidde tot aanzienlijke bonussen voor managers en bedrijfsleiders én tot verhoogde dividenden voor de aandeelhouders. En zoals steeds is dit ook ruim geweten. Voor de arbeiders en bedienden is er echter niets.

Contributed by Jef Van Der Elst
maandag, 06 juni 2011 -

Wat zegt nu het bemiddelingsvoorstel van de regering dat ondertussen Koninklijk Besluit is geworden? De lonen mogen in 2011 stijgen met 0,0% en in 2012 met 0,3%. CAO's die hieraan niet voldoen zijn ongeldig en kunnen vanaf datum van de publicatie in het staatsblad van het KB nietig verklaart worden. Dit kadert de “creativiteit” waarop de heer Cortebeeck zich beroept.

Een ander bijeffect van de situatie zoals ze is ontstaan door de goedkeuring van het IPA door het ACV is het stilleggen van de normale procedures van overleg: de leiding van het ACV heeft zich geëngageerd voor het respecteren van de loonnorm. Dit maakt normale procedures van verzoening onmogelijk en zal leidden tot conflicten in bedrijven en sectoren.Het leven in de echte wereld

Ondertussen gaat het leven verder in de echte wereld. Het KB heeft een virtuele wereld gecreëerd waarin op basis van abstracte principes een kader wordt geschetst voor de sociale onderhandelingen.

De concrete gang van zaken in een aantal bedrijven en sectoren geeft een totaal ander beeld: herstelde winstcijfers, bonussen voor het topkader en verwachtingen van de werknemers naar echte opslagen na twee jaar van stilstand. Dit gecombineerd met het stilleggen van de normale procedures van verzoening leidt tot een explosief mengsel.

Bovendien hangt er steeds een dreigende tussenkomst van de regering van lopende zaken boven het hoofd van de sector- en bedrijfsonderhandelingen. Dit heeft al tot conflicten en stakingen geleid (onder meer in de petroleumsector) en dit zal in de nabije toekomst nog meer gebeuren.Het dilemma

Het sociaal overleg dat in de reële wereld plaatsvindt, staat voor een dilemma: ofwel zich neerleggen bij een dwingende loonnorm ofwel resoluut kiezen voor het verbeteren van de loon- en werkomstandigheden in de sectoren en bedrijven. Gelukkig kiezen sommige bedrijfs- en sectorale vakbondsdelegaties in gemeenschappelijk front (al dan niet 'creatief') voor de tweede optie. Aan de anderen om hun voorbeeld te volgen.